

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **E. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 65 Az 109/2004, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2004 č. j. OAM-3441/VL-07-08-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2005 č. j. 65 Az 109/2004 – 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 24. 2. 2006 se žalobkyně domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2005 č. j. 65 Az 109/2004 – 30, kterým byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2004 č. j. OAM-3441/VL-20-11-2005 o neudělení azylu dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování ve věci.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ve kterém byla žalobkyně řádně poučena o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl žalobkyni doručen ve smyslu § 46 odst. 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen “o. s. ř.”) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen “s. ř. s.”) dne 16. 1. 2006.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. soud předá písemnost určenou fyzické osobě k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Podle odst. 3 téhož ustanovení nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou uloží. Ustanovení § 50b odst. 1 o. s. ř. stanoví, že doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování nebo, jde-li o doručování fyzické osobě, ani jinde nezastihl příjemce. Byla-li však doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, platí za den uložení písemnosti den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí. Ustanovení § 50c odst. 1 o. s. ř. uvádí, že pokud byla písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

V projednávaném případě byla zásilka s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě doručována do vlastních rukou žalobkyně na adresu xxx (místo, na kterém se žalobkyně zdržovala ode dne 20. 4. 2005 do dne 16. 1. 2006) prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (zásilka byla dána k poštovní přepravě dne 3. 1. 2006). Jelikož žalobkyně nebyla na uvedené adrese zastížena a jiné místo pro doručování nebylo známo, byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb dne 4. 1. 2006 a žalobkyni byla v místě doručování zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Žalobkyně si písemnost určenou do vlastních rukou v úložní době nevyzvedla, proto je ze den doručení rozsudku považován den 16. 1. 2006.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s.ř.s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s.ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku žalobkyni, tj. pondělí 16. 1. 2006, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tak bylo pondělí 30. 1. 2006. Kasační stížnost však byla žalobkyní podána k poštovní přepravě teprve dne 24. 2. 2006.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu